

1894
Gözalombos
Kávé-
Kereskedelmi bank
Elmondotta
Todor
Most
Alajos
Berbeadás

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, VI. DALSIKHEZ-UTCA 9
HIRDETÉSEK ÉS NYILTEBERE
VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATAL
PÁRISBAN (Helyettesítőkiadó):
John F. Jones & Co. 31 bis, Faux. Montmartre
Károlyi János utca. 1. és 2. sz. háza.
Bécsben: Danzberg 1. 1. Károlyi utca. 1. sz.
München: Rosenstraße Nr. 2.
Hamburg: Neuenwall Nr. 1.
Oppeln: A. Stübgenstr. 1. sz.
Schlesien: H. Wollstein Nr. 14.
Hollandia: H. Wollstein Nr. 14.
Dukas Miksa. 1. Riesenstraße Nr. 18.
és valamennyi hírdetői iroda.

SZERKESZTŐSEG:
BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 35
SZERKESZTŐK NEM KÖLDÖNK VISSZA.
CSAK ÉRTELMEZÉSEK FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Vidre postán v. helyben hához borítva
Egy évre 30 ft. | Egy negyedévre . . . 15 ft.
Egy félévre 20 ft. | Egy hónapra 5 ft.
Külföldre: 3 hónap Németországba 6 ft 20 kr.
Franciaországba, Olaszországba, Angliába, Spanyolországba,
Belgiumba, Romániába, és Szerbiába,
valamint azaz országokba, melyek a posta-
minisztériumtól engedélyre 3 ft 20 kr.
Egy szám ára 6 kr.

Országos lelencház.

Még messze van az őszi parlament megnyitása, de máris magunk előtt látjuk jórésben annak programját. Nem is tekintve a nagyfotosságu politikai kérdésekre, a melyek megoldására várnak, egymásután ötlenek határozati alakot a messze kibátó jelentőségű társadalmi intézmények problémái, a melyeket a parlamentnek rövid idő alatt le kell tárgyalnia, meg kell oldania.

Olyan problémák ezek, a melyek többé halogatást nem tűrnek. A legégetőbbek egyike pedig a lelencházak ügye. Hieronymi belügyminiszter tiszta tudatában van ennek, a mikor a parlament elé akarja terjeszteni az „Országos lelencház”-ról szóló javaslatot. Az egész művelt magyar társadalom nevében üdvözöljük e tervet. Megmozdul hát valahára az állam óriási tömegű, nehézkes gépezete is, hogy védő hatalmát érvényesítse az elhagyottak, a társadalom nyomorultjai, a kitaszítottakkal szemben is.

A rablók, gyilkosok, a beteg társadalom salakos kinövéséi számára egymásután épülnek a hovatovább valóságos kéjlokaknak nevezhető állami börtönépületek, javító intézetek, és mi magyarok büszkén soroljuk magunkat Európa legműveltebb, legmagasabbra emelt állami intézményeinek sorába. Társadalmi uton akarja tehát a megoldás elé vinni a problémát, a melyet Hieronymi miniszter az állam egyik főadatául tűzött ki.

De míg a fillérekre támaszkodó országos lelencház-egyesület abban a helyzetben lesz, hogy elérheti maga elé kitűzött gazdasági célját, addig Hieronymi miniszter terve, reméljük, már rég kivitelt ért. Hisz neki nem kell finansziális nehézségekkel megküdenie. Kötődömös dolog, hogy alig van meye és nagyobb város az országban, a hol lelencházai alapítványok ne lennének letéteményezve. Óriási összegű gyűlhettek már ezek a régen kamatozó, sokfelé elszórt, de néhol tekintélyes összegű tőkék. Budapest főváros magánpénztárában is százezer, talán milliók hevernek, a melyek évek, évtizedek óta e célra vannak szárván.

Semmi sem áll tehát útjában annak, hogy az országos lelencház eszméje tetsel őlthessen. A pénzalag készen áll az állam rendelkezésére, nem kell egyetlen tőreza budget-jét sem megszorítani, hogy a szükséges nagy összegeket, mert föltétlenül nagy összegekre van itt szükség, előteremtésük. És a parlament bizonyosan arra az állápontra fog helyezkedni a javaslattal szemben, a melyet a nemzet foglalt el, a mikor rég óhajtott égető szükségű intézményének megvalósítása elé néz.

A modern társadalmi fejlődés reakciói, az állambatalom ellen támadó félrevezetett tömegek háborgásának hullámcsapái már hozzánk is elhatoltak a nyugati államok

ból. Csak a vak nem látja azt, hogy hozzánk is beférkőzött már a szociális bajokból táplálkozó, anarchikus jellegű gondolkodás. De viszont nagy pesszimizmus lenne azt hinni, hogy ez már a közel jövőben megteremtheti mérges gyümölcsseit. Évtizedek aknamunkája kell ehhez. De ez az utolsó terminus aztán, a meddig még van időnk fegyverkezni ellenében, a meddig kigyomláhatjuk hatását.

A lelencházak ügyének megoldásával nagy lépést teszünk e cél felé. És míg egyik oldalról a humanizmus parancsának engedelmeskedve, felöljük magunkhoz a kisdedekeket, a társadalom számkivetettjeit, addig a másik oldalról becsületes, munkára nevelt elemekkel újítjuk meg a beteg társadalom vétét, a mely ellene fog állni minden mélyelvező behatásnak és újat vágia a modern társadalom ellenségei tulsulyra vergődésének.

Budapest, július 18.

Hieronymi belügyminiszternek a választókerületébe és a szomszédos megyékbe tervezett utazásáról szólva, a sajtó egy része azt a hírt közölte, hogy a miniszternek ez az utazása a román kérdés rendezésének megkezdését jelenti. Ezzel szemben a Pol. Corr.-nak Budapestről azt írják, hogy a miniszternek ez a szándéka ellenében állana az egész miniszteriummal a kérdésben elfoglalt álláspontjával. A románoknak ez idő szerint való legbefolyásosabb vezetői a magyar állammal szemben a negatív terére léptek s nem egészen alaptalan az a gyanu, hogy egyet-másikat ezek közül a vezetők közül az agitációban egoisztikus célok vezetnek. A románok kárára egy komoly és mérsékelt politikussal vállalkozni közülük ez idő szerint arra, hogy csak az elérhető célok megvalósítására törekedjenek. Kiváló szemlélyiségek elrejtették a vezéri szerep elvállalására a korlatot nem ismerő agitáció folytán beállott hangulat. Még kevésbé állhat a kormány-nak szándékában, hogy érintkezésbe lépjen olyan elemekkel, a kik politikai céljukat a szenvedélyek fölkorbascolással tűzték ki. Valószínűleg nemcsak a mérsékelteltek is befolyásosok fognak jutni; egyelőre azonban a kormány fő céljával kell tekinteni, hogy ne vegyefigyelmbe a hivatásos malcontenteknek szerintük legalapabb és legjogosabb óhajait sem, mert úgy sem vezetne célhoz. Egy nemzetiség, mint külön közjogi alany kötelezéseinek teljesítése soha szóba nem jöhet. Hanem amit az állami érdekek teljes sértelenségének keretein belül meg lehet tenni, azt a kormány meg fogja kísérteni. Hieronymi miniszter utazása alatt nagyon természetesen erre vonatkozólag személyesen fog tapasztalatokat gyűjteni.

Wekerle Sándor miniszterelnök, mint végleg meg van állapítva, augusztus 6-án érkezik Nagy-Bányára a bányászati kongresszusra és a reá következő napon választói előtt részletesen fog nyilatkozni a politikai helyzetről. Nagybányáról a miniszterelnök kocsin Máramaroszigre megy és onnan augusztus 9-én Lukács kereskedelmi miniszter kíséretében Besziden át Lembergbe utazik a kiállításra.

am, meg sem érzett egy kis utazást. Ideje, hogy megkíméljem engem is egy kicsit. Aztán meg te leszed uróje a háznak, na!

Es Balaji ur még homlokban is csókolta leányát. Hanem ebben a nagy gyöngédségben aztán teljesen végére is ért minden érzélgőségnek, a hogy ő maga szokta mondani. S mikor Agnes kiment, nekivetközve dült pamlagára — pihenni.

Három év óta volt már otthon Agnes. E három év alatt megváltozott a háztáj, barátságosabb, hivogatóbb lett. Virág nyílt az udvaron, vadszőlő futott be a falakak, rendezhet szokatlan cselédség járt a nagy urakécsy széles tornácán.

A harmadik év nyarán, egy tikasztón forró, viharváró nap délutánján, kellett Agnesnek megadnia a választ egy szomszéd városból való fiatal úrvendégnek: akar-e felesége lenni, vagy nem.

Az úrvendég egy víz vascora után kérte meg kezét apjától, a ki mindössze ennyit mondott rá: velem három év óta soha sem beszélte a leányom ilyen dolgokról. Tudod ősem, addigyon kellene ahhoz, mi logföjlebb ha óráig mentünk, hogy kit hívjunk meg névnapra, kit ne. Ebben is furcsa nézetei vannak a leányomnak, úgy hogy biz én sokszor parancsra fogtam a dolgot. Egyéb érzelmi ügyekről sohse tárgyaltunk, erről se szóhatok hát. Kérdezd meg őt magát. Megmondhatod, hogy nincs ellenemre. Amnyit tudok csak az Agnes jelleméről, hogy sirni nem látam soha, kemény fábul van, nem olyan, mint a többi asszony.

Es az úrvendég szépen kicirkalmazott levélben megírta Agnesnek, hogy szeretné, ha felesége lenne.

Agnes a levéllel maga előtt, ott ült a veranda árnyékában, a széles ebédlő-asztal mellett. — Megyek — ez volt az első gondolata, maga sem tudta, miért. Valami olyasfélért érzett, mintha börtönt nyitnának meg előtte.

— Megyek! — Ez a szó visszhangzott fülében, maga sem tudta, mikor mondta ki, de halotta egészen tisztán és ott maradt szívében, agyában.

Es tekintete belevészelt az előtte kitároló nagszerű panorámájába a természetnek. Az udvarnak a park felé eső részén semmissen korlátolta a szabad tekintete. Hatalmas ivben került ki föltötte

és estéken igazi orgiák. És nekem adnom kell a háziasszony tisztét. Ott járnak köztök, hallgatni kétértelmű, durva tréfákat. Velők járok vadászataikon, föl kell kísérnem őket a hígy pincékbe. Látnom kell annyam szellemét magam előtt ezekben az orgiák színhelyére leacsosnyított szobákban. Női foglalkozás, szórakozás nem létezik az én számomra. Ha szólni akarok apának, ha kérni szeretném, kiméljtem meg legalább egy időre; engedje, hogy visszavonuljak, hadd legyen nő, a ki nem füstöl versenyi, nem lovagol együtt a férfakkal, kinevelt, gunyol, úgy ahogy akomnak akad a szó. Még az imádsághoz sem juthatok. És én ne menjek? Oh menni fognak.

— Nem megy, kedves Agnes — felelt csendesen, mély hangján az orvos. — Nem megy, mert a kétségbeesés diktálja önnek ezt az eszközt. Hisz ön nem is tudna feleség lenni. Ön meg csak szenvedni tanult, de túrelmemel szenvedni, ezt meg nem tanulta meg. Lássá, ott az intézetben ezt nem tanítják, ott házas, szerény nőket nevelnek, ideális asszonyokat. De nem vetnek számot az étellel. Azt hiszik, hogy a mikor a gyűlölt névü emancipáció ellen küzdenek, elég ha a háziasságot nevelik önökre.

— De hát ez az emancipáció? Téved ön, doktor, az emancipáció az örendelkezési jogot adja meg a nőnek és nem a férfias, nem a durva életmódra jogosítja, vagy ruházta föl eszközökkel. Ne vigyem bennünket idegen légkörbe, és mi majd össze tudjuk egyeztetni az emancipációs jogot a nő igaz hitválsával. Megyek, hogy valahára szabad legyek, hogy magam teremtem meg világomat.

— De hát hogyan képzeli ön ezt a megteremtendő világot — kérde az orvos, meglepetéssel a szenvedélyes hangján.

— Hogyan? Szeretettel, rokonszenvvel, kölcsönös kimérettel, figyelemmel átemelgetve. Hogy asszonyok legyenek egyetlen férfinek és ne rabszolgája mindenkinek — szölt szenvedélyes hangon a hölgy.

— Az orvos megcsóválta fejét, aztán szerető figyelemmel hártotta el Agnes homlokából az odahullt hajfürtöket.

A leány fáradtan támasztotta fejét az orvos kezére.

— Majd beletörődik ő maga is a gazdasszonykodásba; nem kell félténi egy kis erős levegtől, úgy is eléggé menyevdt ebben az üvegházi levegőben.

Azután elvitte leányát magával haza. Hosszu volt odag az ut; gonvonta, hogy majd azallat kissé megösmerteti a felénknek látszó leánykát jövendő helyzetével.

Beszélt is neki sokat, sőt még azt is megengedte magának, hogy egy-egy erősebb ízű élcezzel fűszerezze beszédét. Különösen meg szivarja égett, szinte elemében érezte magát.

Agnes egyszer ezzel a kérdéssel fordult hozzá: van-e még virágokért az udvarban?

— Dehogyan van. Nem volt a ki ápolja, aztán lassankint összetapaszták, kivesszték, a nagy hársfa körül van még csak egy kis gyep, meg egy pár ott fölmagzott szarkaláb.

— Hat galambok?

— Egyszer cseléllétem rendeztem, s akkor bizony alig maradt belőlök egy-kettő, az is elszökött. Hanem hiszen ha csak ez kell, ott a régi park, irtották ugyan, hanem még elég sűrű; van benne madár is.

— A régi cselédek megvannak-e még?

— Egy van csak, az öreg béres; a többi ki erre, ki arra váltott gazdát. Valamennyi sokkal nálam a dolgot, a sok mihaszna lélek. Az asszony-cselédekkel se lehetett kijönni. Tudja az őristen tudja mért — igazította ki hirtelen a szót.

Agnes félig visszafojtott sóhajjal fordult az ablak felé.

Nem szólt semmit, szorongva leste, mikor érnek már haza. Rosszul is érezte magát, a vonatrázás erős fofáját okozott, szédült, olykor közel volt az elájulásához, de tartotta magát. Valami azt sugta neki, hogy nem szabad magát gyöngének mutatnia.

Azután megérkeztek.

Minden úgy volt a ház körül, a mint apja mondta.

— Siess leányom, hat órákor vendégeim jönnek, itt vannak a kulcsok, majd küldök egy pár régi bejárót asszony után, azok segíteni fognak. Hallottam, hogy értes a konyhához is, ne legyen hiba semmiben. Na, nem vagy talán fáradt, a te korodban anyád ugyan tüzről pattant leány volt

és estéken igazi orgiák. És nekem adnom kell a háziasszony tisztét. Ott járnak köztök, hallgatni kétértelmű, durva tréfákat. Velők járok vadászataikon, föl kell kísérnem őket a hígy pincékbe. Látnom kell annyam szellemét magam előtt ezekben az orgiák színhelyére leacsosnyított szobákban. Női foglalkozás, szórakozás nem létezik az én számomra. Ha szólni akarok apának, ha kérni szeretném, kiméljtem meg legalább egy időre; engedje, hogy visszavonuljak, hadd legyen nő, a ki nem füstöl versenyi, nem lovagol együtt a férfakkal, kinevelt, gunyol, úgy ahogy akomnak akad a szó. Még az imádsághoz sem juthatok. És én ne menjek? Oh menni fognak.

— Nem megy, kedves Agnes — felelt csendesen, mély hangján az orvos. — Nem megy, mert a kétségbeesés diktálja önnek ezt az eszközt. Hisz ön nem is tudna feleség lenni. Ön meg csak szenvedni tanult, de túrelmemel szenvedni, ezt meg nem tanulta meg. Lássá, ott az intézetben ezt nem tanítják, ott házas, szerény nőket nevelnek, ideális asszonyokat. De nem vetnek számot az étellel. Azt hiszik, hogy a mikor a gyűlölt névü emancipáció ellen küzdenek, elég ha a háziasságot nevelik önökre.

— De hát ez az emancipáció? Téved ön, doktor, az emancipáció az örendelkezési jogot adja meg a nőnek és nem a férfias, nem a durva életmódra jogosítja, vagy ruházta föl eszközökkel. Ne vigyem bennünket idegen légkörbe, és mi majd össze tudjuk egyeztetni az emancipációs jogot a nő igaz hitválsával. Megyek, hogy valahára szabad legyek, hogy magam teremtem meg világomat.

— De hát hogyan képzeli ön ezt a megteremtendő világot — kérde az orvos, meglepetéssel a szenvedélyes hangján.

— Hogyan? Szeretettel, rokonszenvvel, kölcsönös kimérettel, figyelemmel átemelgetve. Hogy asszonyok legyenek egyetlen férfinek és ne rabszolgája mindenkinek — szölt szenvedélyes hangon a hölgy.

— Az orvos megcsóválta fejét, aztán szerető figyelemmel hártotta el Agnes homlokából az odahullt hajfürtöket.

A leány fáradtan támasztotta fejét az orvos kezére.

— Majd beletörődik ő maga is a gazdasszonykodásba; nem kell félténi egy kis erős levegtől, úgy is eléggé menyevdt ebben az üvegházi levegőben.

Azután elvitte leányát magával haza. Hosszu volt odag az ut; gonvonta, hogy majd azallat kissé megösmerteti a felénknek látszó leánykát jövendő helyzetével.

Beszélt is neki sokat, sőt még azt is megengedte magának, hogy egy-egy erősebb ízű élcezzel fűszerezze beszédét. Különösen meg szivarja égett, szinte elemében érezte magát.

Agnes egyszer ezzel a kérdéssel fordult hozzá: van-e még virágokért az udvarban?

— Dehogyan van. Nem volt a ki ápolja, aztán lassankint összetapaszták, kivesszték, a nagy hársfa körül van még csak egy kis gyep, meg egy pár ott fölmagzott szarkaláb.

— Hat galambok?

— Egyszer cseléllétem rendeztem, s akkor bizony alig maradt belőlök egy-kettő, az is elszökött. Hanem hiszen ha csak ez kell, ott a régi park, irtották ugyan, hanem még elég sűrű; van benne madár is.

— A régi cselédek megvannak-e még?

— Egy van csak, az öreg béres; a többi ki erre, ki arra váltott gazdát. Valamennyi sokkal nálam a dolgot, a sok mihaszna lélek. Az asszony-cselédekkel se lehetett kijönni. Tudja az őristen tudja mért — igazította ki hirtelen a szót.

Agnes félig visszafojtott sóhajjal fordult az ablak felé.

Nem szólt semmit, szorongva leste, mikor érnek már haza. Rosszul is érezte magát, a vonatrázás erős fofáját okozott, szédült, olykor közel volt az elájulásához, de tartotta magát. Valami azt sugta neki, hogy nem szabad magát gyöngének mutatnia.

Azután megérkeztek.

Minden úgy volt a ház körül, a mint apja mondta.

— Siess leányom, hat órákor vendégeim jönnek, itt vannak a kulcsok, majd küldök egy pár régi bejárót asszony után, azok segíteni fognak. Hallottam, hogy értes a konyhához is, ne legyen hiba semmiben. Na, nem vagy talán fáradt, a te korodban anyád ugyan tüzről pattant leány volt

és estéken igazi orgiák. És nekem adnom kell a háziasszony tisztét. Ott járnak köztök, hallgatni kétértelmű, durva tréfákat. Velők járok vadászataikon, föl kell kísérnem őket a hígy pincékbe. Látnom kell annyam szellemét magam előtt ezekben az orgiák színhelyére leacsosnyított szobákban. Női foglalkozás, szórakozás nem létezik az én számomra. Ha szólni akarok apának, ha kérni szeretném, kiméljtem meg legalább egy időre; engedje, hogy visszavonuljak, hadd legyen nő, a ki nem füstöl versenyi, nem lovagol együtt a férfakkal, kinevelt, gunyol, úgy ahogy akomnak akad a szó. Még az imádsághoz sem juthatok. És én ne menjek? Oh menni fognak.

— Nem megy, kedves Agnes — felelt csendesen, mély hangján az orvos. — Nem megy, mert a kétségbeesés diktálja önnek ezt az eszközt. Hisz ön nem is tudna feleség lenni. Ön meg csak szenvedni tanult, de túrelmemel szenvedni, ezt meg nem tanulta meg. Lássá, ott az intézetben ezt nem tanítják, ott házas, szerény nőket nevelnek, ideális asszonyokat. De nem vetnek számot az étellel. Azt hiszik, hogy a mikor a gyűlölt névü emancipáció ellen küzdenek, elég ha a háziasságot nevelik önökre.

— De hát ez az emancipáció? Téved ön, doktor, az emancipáció az örendelkezési jogot adja meg a nőnek és nem a férfias, nem a durva életmódra jogosítja, vagy ruházta föl eszközökkel. Ne vigyem bennünket idegen légkörbe, és mi majd össze tudjuk egyeztetni az emancipációs jogot a nő igaz hitválsával. Megyek, hogy valahára szabad legyek, hogy magam teremtem meg világomat.

— De hát hogyan képzeli ön ezt a megteremtendő világot — kérde az orvos, meglepetéssel a szenvedélyes hangján.

— Hogyan? Szeretettel, rokonszenvvel, kölcsönös kimérettel, figyelemmel átemelgetve. Hogy asszonyok legyenek egyetlen férfinek és ne rabszolgája mindenkinek — szölt szenvedélyes hangon a hölgy.

— Az orvos megcsóválta fejét, aztán szerető figyelemmel hártotta el Agnes homlokából az odahullt hajfürtöket.

A leány fáradtan támasztotta fejét az orvos kezére.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

A fehér rabszolgák.

Mikor hazavitté edesapja a nevelőintézetből, a bosszu vonalolás alatt szokott csendes modorában, azon az elentmondást nem tűrő hangon, a melyre Agnes ösztönöszerű félelemmel elkezdett vicszra gyermekkorából, sorolta föl előtte, mik lesznek ezután a kötelességei.

Szóval átvázdta a háziasszony szerepét, — végezte be az avatást. Agnes csendes hangon felelt rá: igen, edes apam.

Azán hosszú hallgatás következett. Agnes az ablakon nézett ki, a mely mögött gyors mélyülesével, emelkedéssel futott a változatos hegyvidék képe. Szédítő gyorsasággal tűndeztek elő és tűntek el a táviró-rudak.

Utazó angol kabát 10 forint, utazó angol köpeny 14 forint, angol cheviot öltöny 20 forint DEUTSCH F. KÁROLY férfliszabónál Budapest, VI. kerület, Andrassy-ut 1. szám. 1943

előttem lebegtek, a midőn ő felsége... stb. stb.

De hát miért lett Pulszky államtitkár? Bizonyosan politikából. Nem hiába szánták a kultuszminiszterium politikusának, mindjárt installációjokor kimutatta foga fehéret, hogy ő nem felelős semmiért, mert hisz ő nem egyéb, mint közvetítő a miniszter és a tisztikar közt, s hogy a nagy koncepcziók nem rá, hanem a miniszterre tartoznak.

A kérdés csak az, hogy ezzel a pillikával hogyan lesz megelégedve a felelős miniszter, báró Eötvös Loránt.

Pulszky Ágost államtitkár hivatalbalépése.

Dr. Pulszky Ágost vallás- és közoktatásügyi államtitkár ma délelőtt vette át hivatalát a miniszteriumban, a mely alkalommal Gömöri Oszkár min. tanácsos, a nagy teremben egybegyűlt tisztikar élén, a mely a belépő államtitkárt lelkes üdvözléssel fogadta, a következő szavakkal üdvözlölte:

Méltóságos államtitkár ur! Ó nagyméltósága a vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak kitüntetése bízalmát és bizalmát, és apostoli kir. felsége méltóságát államtitkárra legkegyelmesebben kinevezni meltóztott.

Nagy sulyt helyezünk mi a bizalomra, egyfelől azért, mert tudjuk azt, hogy ő exzellenzianának nagy feladata megoldásánál első tanácsadóra, első munkatársra van szüksége, a ki őt minden irányban helyettesíti, másfelől azért, mert éppen méltóságában megtalálta azt az államféri, a ki nagy tudományával és sokoldalú képzettségével meg fogja könnyíteni ő exzellenzianának nagy feladatait teljesítését.

Isten áldása legyen méltóságának államtitkári munkásságán és tartsa meg kegyelme és jóindulatában tisztikarunkat! (Élénk éljenzés.)

Erre dr. Pulszky Ágost államtitkár feszült figyelem közt következőleg válaszolt:

Méltóságos uram, mélyen tisztelt uraim! Az államtitkár állásánál fogva szükségképen közvetítő a miniszter és a tisztviselők közt. Részben a miniszter politikai felelősségében is osztozik és természetesen, hogy, habár a kezdeményezések, az eszmék megindításának és a nagy koncepcziók fővonalaiban való megállapításának teendője tisztán a miniszteré, az államtitkárnak e tekintetben a miniszterrel szükségképpen a legbensőbb egyetértésben kell lennie, mivel különben a miniszter felelősségében nem osztohatna.

De a mi ennyiben az államtitkár politikai jellegű egységis, addig másrésztől az államtitkár a speciális tulajdona és sajátossága az, hogy az államtitkár egyszerűsindin hivatalnok a szó legszorosabb és legteljesebb értelmében és hogy a hivatalnok kar teendőiből, a hivatalnok kar teendőiből, a hivatalnok kar teendőiből a szó legteljesebb értelmében ki kell hogy vegye a maga részét. E téren én egészen úgynevezett vagyok és mint ilyen, csak azt mondhatom, hogy nem vállalkozhattam volna feladatára e tekintetben, ha tökéletes bizalommal nem viselkedtem ezen tisztviselői karhoz, a melyet ugyan csak hírből ismerem, de a melynek munkássága eredményeiről természetesen más állásokban is tudomást kellett szereznem.

A tisztviselőnek feladata igen terhes és igen nehéz sok tekintetben. Igen terhes és igen nehéz különösen ez években, e század végén, a mikor az általános felfogás az, hogy minden egységis magát mint egységis lehetősége érvényesíteni igyekszik. A hivatalnok kötelessége az, hogy ettől a törekvéstől távol tartsa magát. A hivatalnoknak és az államtitkárnak is, mint hivatalnoknak kötelessége, hogy saját egységisége eltűnjék azon nagy szervezett munkásságában, a melynek tagja, a melynek szellemét kell, hogy megkapja, a melynek egész tehetőségét, egész munkáját és idejét kell, hogy szentelje, de a melynek összehangolása és csendes működésében találhatja egyedül a saját működésének eredményeit, a saját működésének elismerését. (Tetszés és éljenzés.) A hivatalnokoskodásnak, vagy, a mint gyakran helytelen gúnynévvel jelölik meg, — mert helytelenül van alkalmazva e kifejezés gúnynév gyanánt — a bürokráciának és a közigazgatásnak általában természetesen az, hogy minél kevesebbet beszéljen róla, annál jobb, mert tulajdonképpen csak akkor emlégetik, a mikor bajait észlelik. Másrészt pedig a teher most ez állásokon és a szervezetben nyugvóknál inkább, mivel oly időben, a mikor a működés legkevesebb kell figyelmet, a mikor látványosság kell a teendő, épen oly megerőltetett buzgalommal kell az ügyeket ellátni és a jövőt előkészíteni, mint akkor, mikor látványosság rendkívüli a munka terhe, a mikor azonban rendes ügykezelés és rendes vezetés mellett nem szabad, hogy bárkire is nagyobb teher háruljon, mint különben, rendes időben. A szervezetnek egyformán zajtanul, nesztelenül, simán kell dolgoznia, akár nagy a pillanatnyi munka terhe, akár nem. Épen az a feladatunk, hogy e munkát egyenesen felosztva, lehetőleg könnyítsük a terhet a rendkívüli pillanatok idejére.

E mellett természetesen szükséges az is, hogy rendkívüli pillanatokban azután minden követelődzés, minden személyes fellépés és igények nélkül munkánkunkat a legszélsőbb meg bírjuk feszíteni és minden körülmények közt meg tudjuk felelni azon kötelességeinknek, a melyek a teljesítendő feladatok természetéből és a miniszter kezdeményezéséből reánk hárulnak. E kötelességekből, a terhekből, a magatartásból a személyiségnél munkában való ezen, hogy úgy mondjam, teljes feloldadásból én a részemet teljesítettem urakkal együtt ki akarom venni. Semmi tekintetben nem akarok magamon könnyíteni úgy, hogy azáltal másra a teher nagyobb része háruljon, sőt mondhatom, kelőleg megdöglöttem, mondhatom, hogy bármint tehetek arra, hogy a teher nagyobb részét saját vállaimra vegyem át és részemről munkámat ezáltal megkönnyítem, erre az én részemről az igekezet és készség sohasem fog hiányozni, valamint remélem, sohasem fog hiányzni köztünk azon kollégális és azon bizalmas viszony, amely egy ilyen szervezetnél mulhatatlanul szükséges, melynek híján annak feladatait, annak teendőit egyáltalán nem lehet elintézni.

És engedjék meg, uraim, hogy most azon sok mindenféle híreszteléssel és timadással szemben, amelyeknek, más téren való működés folytán, természetesen idejövetelem alkalmával is ki voltam téve, és amelyekről talán tartani lehetne, hogy általában a miniszterium működésére bönítőlag hathatnának, legyen szabad még csak egyenahány fölvetel kijelölnöm, amelyek követését hivatalnokoskodásom ideje alatt kötelességeim fogom tartani. Az első e tekintetben az, hogy bármilyen ösztökélő legyenek az elvek terén a törvényhozásban egyes kérdésekben, az adminisztrációban ezáltal érintenie nem szabad. Az adminisztrációnak minden nagy, valláspolitikai, vagy másnemű harcz mellett, amely a törvényhozás terében folyik le, egyenesen, méltóan csak ki működnie, tekintet nélkül az úgynevezett pártpolitikai érdekekre, és működnie kell mindenképp a magunk feladatait terén úgy, hogy az egyházak szempontjából a vallásosság érdekei, az egyházaknak tradícionális és törvénybe iktatott jogai minden tekintetben tiszteletben tartassanak és mint ilyenek is tünjenek fel az illetők és a nagy közönség előtt.

Másodszor, a mi a tanügyet illeti, tudjuk, hogy a tanügyben a legkisebb részletek és apróságokig menő gondosság szükséges és alopesség szempontjából, a tanításnak és a nevelésnek kellő megalapozása tekintetében. De, hogy ez lehető legyen, szükséges egyszerűsége, hogy egy szabad szemmel hassa át az egész tanügyet, hogy az egész tanügy terén mindenki érezze, hogy egy nemes és nagy hivatásnak felel meg és e nemes és nagy hivatás szellemétől legyen áthatva, nem pedig apróságok, adminisztratív szempontok és teendők által megbénítva, a tanügyben tényleg működő férfiaknak a munkássága.

Ezt is nekünk kell megindítani, ezt is nekünk kell irányozni és mindenképp gondoskodunk kell arról, hogy az adminisztráció terén lehetőleg magunkra vállalva, felzabardítsuk azok szellemét, a kik az ifjúsággal közvetlenül érintkeznek és azon fontos feladatokra irányozzuk, a melyek tulajdonképpen elvárhatatlanként képezik.

Ezek a vezető szempontok, a melyek előttem lebegtek, a midőn ő felsége legkegyelmesebb elhatározása következtében történt kinevezésem elfogadtam és a miniszter ő nagyméltósága által reám ruházott bizalomnak meg akarok felelni.

És most arra kérem a méltóságos urat és a tisztelt hivatalnokai kart, méltóztassanak engem úgy tekinteni, mint a ki a közös munkában részt akarok venni, mint a ki teljes odaadással és a legjobbak akaratával hajlik minden hivatalos és személynél érintkezésben mindenki terhen lehetőleg könnyíteni, mint a ki meg fogom követelni szükségképpen a közügy érdekében azt, a mivel az országban, a mivel a miniszternek és a miniszteriumnak tartozunk, de mint a kit ezen a téren, kívül azt reménylen, hogy a legszorosabb barátság kötelességei fognak a hivatalnokai karhoz egyenként és összesen fűzni. (Élénk, lelkes éljenzés.)

Az államtitkár még néhány barátságos szót váltott a tisztikar tagjaival, mire a fogadtatás véget ért.

Budapest, július 18.

Gróf Festetics Andor országgyűlési képviselőnek földmívelési miniszterré való kinevezése, a mint értesülünk, e hét végén fog a hivatalos lapban közzététetni. Az újonnan kinevezett miniszter alkalmazását már szombaton Ischlbe megy, hogy ott letegye az esküt ő felsége kezébe. Wekerle miniszterelnök, a ki az eskütelétnél jelen lesz, pénteken szándékozik Ischlbe menni.

A két község és a magyar nyelv. Pozsony megye törvényhatósági bizottsága, mint annak idején közöltük, határozatilag kimondta, hogy a pozsony megyei községek ezentúl egy a leveléseiket, mint a könyveiket magyar nyelven kötelesek vezetni. Ez ellen a határozat ellen dr. Déter pozsony megyei törvényhatósági bizottsági tag felelőszót adott be a helyi miniszterhez, a ki úgy döntött a kérdésben, hogy a törvényhatósági bizottság határozata mindenesetre elengedjék a törvényvel, mert a községeknek maguknak van joguk meghatározni, hogy milyen nyelven akarják leveléseiket folytatni s ügyirataikat megszerkeszteni. Az alsópáncz azonban joga, sőt kötelessége minden eszközzel arra hatni, hogy az idegen ajku községek közigazgatási nyelve is a magyar legyen. A török-szentmártoni »Narodni Noviny« megátámadja ezért a miniszter leiratát, azt mondván, hogy Hieronymi nem semmisítette meg a megye törvény elhatározatát, hanem csak jóvá nem hagyta s szenteskedő arccal és hivatalos alakban segítségére sietett a megyének, hogy neki megmutassa az alatt, hogyan kell a törvényt megkerülni s kielégíteni a »hazafiság törekvéseit« meg a »közigazgatás jó fellegelőit« Ezek után így fejezte be cikkeit: Tótok! Vigyázzatok! Báránnyörbe öltöztetett farkasok jönnek el hozzátok!

Horvátország és a pánszlávizmus. Az »Agrar Tagblatt« a horvát ellenék lapja, ma idékezett számanak vezércikkében a pánszlávizmus kérdéssel foglalkozik, s nem mulasztja el nagyon természetesen, hogy Magyarország ellen heves támadást intézen. »Mit akar a magyarság?« — kérdi. A helyi politika tekintetében ez iránt ma már kétség nem merülhet föl. Ez az egységis magyar állam a szlovákok, németek, románok beolvasztása, a mint a hivatalos személyiségek is meglehetősen leplezetlenül kijelentik. Most már azt kérdezzük, hogy feltéve azt, hogy Magyarország nemzetiségi tekintetben egységis lesz, s a mostani öt-hat millió magyar helyett tízöt millió magyar lesz, mi lehet egy ilyen Magyarországban szemben Horvátország sorsa? Ezert a magyar szovinizmus ellenére is »jó horvátok«-nak kell maradnunk.

VIDÉK.

Csanád megye közigazgatási bizottságának tegnapi gyűlésén dr. Neményi Imre kir. tanfelügyelő felvéles jelentésében tudatta, hogy a megye egész területén végre van hajrta az óvodai törvény, vagyis, hogy nincs a megyének egyetlen községe sem a melyben óvoda vagy állandó gyermekmenhely, vagy nyári gyermekmenhely ezidőszent nem működne; nevezetesen van a megye területén 17 óvoda, 4 állandó és 18 nyári gyermekmenhely. A közigazgatási bizottság nagy örömmel vette tudomásul a jelentést és a kir. tanfelügyelő előterjesztésére a megyei közművelődési alából 3800 forint szavazott meg a megyebeli kisdödő-övezetek segélyezésére.

A nyiregházi kir. statuquo hitközség elnökének annak idején föliratott intézést Gróf Csáky Albin volt közoktatásügyi miniszterhez, a ki ezt tegnap — mint levelezőnk írja — a következőképpen közzéte meg: Nagyon tisztelt hitközségi elnök! Hivatalos állásomtól történt megvalósalm alkalmából írott szíves levelemet megköszönöm, melyet a közönség részéről megköszönök, hogy Angliának keve-

sebb oka van a panaszra, mint a kontinens államainak a miatt, hogy vagyonatlan alattvalók vándorolnak be, mert minden ezer lélekre csak 53 bevándorolt esik, míg Németországban 8-8, Ausztriában 17-2, Franciaországban 29-7 és az Egyesült-Államokban 147-7. Ennek dacára a felsőház a javaslatot elfogadta, sőt akkora többséggel, hogy magukat a konzervatívokat is meglepte. A felsőház tegnapi ülésén Rosebery az idegenekre vonatkozó bill második olvasása fölött folyt vitában a következő kijelentéseket tette: A szegénysorsu külföldiek bevándorlása most csakkevesb mérvű, mint Salisbury kormányon léte idejében volt. Lehetnek viszonyok, mikor a bevándorlás korlátozása válik szükségessé, de jelenleg ily viszonyok nincsenek. A mi az indítvány második részét illeti, elismeri, hogy ha a beavatkozás szükségének esete forog fön, akkor nem szabad ezt semmiféle tradícionáción sem meggátolnia, de az indítványozott megszorításokra nincs semmi ok. — Sajnálja Salisbury nyilatkozatát, a melyet indítványának benyújtása alkalmával tett. Ennek a nyilatkozatnak meg volt az a káros hatása a külföldön, a melyet ő előre megjövendölt. Asquith belügyminiszter — folytatta — ezután Rosebery — felhatalmazott engem ennek leghatározottabb kijelentésére, hogy a legutóbbi öszeeszközések egyikét sem szökték Angliában és hogy a bizonyítéknak még árnyéka sincs Salisbury ama állításának helyességére nézve, hogy Carnot meggyilkolásának tervét Angliában kohlalták. Igar, hogy sok gonosztevő, ki Angliába jön, öszeeszküztet szö kül- és belföldi személyek ellen. Azonban ezeket a legszigorubb szemmel tartják. A kiutasítás gonosztevők kivételét az általuk óhajtott módon megkönnyítene. A kabinethez hivataloskodása óta nem érkeztek panaszok az általa tett intézkedések elégtelenségéről. Tehát miért adják t-ly a nyugalom idején a sikeres eljárás és újításnak fel olyan törvényeket, melyeket, midőn érvényben voltak, nem használtak? A kabinet kész a többi kormányokkal szíves véleményezésre folytatni az anarkhista büntények elkövetői ellen való megfelelő eljárást illetőleg. — Salisbury visszautasította Roseberryt, akit a vádját, hogy ő a külföld által Anglia ellen intézett rágalimat támogatja. — Ő megmarad a mellett, hogy bizonyítékok vannak arra nézve, hogy néhány öszeeszküztet, melyeknek ártatlanok estek áldozatul, Angliában szerveztek. Anglia kötelessége meg nem engedni, hogy az ily tetkekhez segédkezet nyújtson. — Lord Devonshire kiemelte, hogy nem szavaztat a második olvasás ellen, mert a kormány a szegény bevándorlókat illetőleg nagyobb hatalomra van szüksége. A mi a második részét illeti, nem hiszi, hogy a kormány az által erősbödik. Fentartja magának, hogy indítványát a részletes tárgyalásnál tehessen meg. — Lord Devonshirenek, a felsőház liberális unionisták vezérének eme szavai tehát hiunak tüntetik föl az a reménykedést, a mely a kormány és pártja kecségette magát, hogy tudniillik a javaslatot Salisbury visszautasítja a második szavazás után. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy a javaslatból törvény is lesz. Az alsóház majdnem egészen bizonyos abban, hogy a javaslatot elveti.

A francia képviselőházban nyugodtan folyt le az anarkhista törvényjavaslat tárgyalásának első napja. A tegnapi szónokok, Pourquery de Boisserin aztán az orléanista de Ramel és Brisson nem szöktak botrányokat provokálni, s egyes hevesebb kibeköltéseket, mint volt például a bonapartista Cuneo d'Ornanóé, nem zavarták a tárgyalás komolyságát. A tegnapi nap legkiválóbb szónoka Brisson volt, a ki de Ramel után emelt szót. A terem egyszerre megtelt, a buffet-k kiürültek és még Floquet is meglepeten néhány szenatorral az ajtóban. Beszéde a lehető leghévesebb támadás volt a kormány ellen s azzal végződött, hogy az

Rosebery, az angol miniszterelnököt, a mint lapunk mai táviratai közt már röviden jelentettük, a konzervatív többség leszavazta. Lord Salisbury ugyanis, a Tory-párt vezére, Caserio merénylete után a felsőházban javaslatot nyújtott be, hogy a kormányt adassék meg a jog, hogy esetleg megtagadhatja a külföldieknek a bevándorlást. Salisbury ugyanis azzal vádolja Angliát, hogy azzal a anarkhista hálal s hogy Carnot meggyilkolásának tervét is ösztöké. Rosebery már akkor a leghatározottabban állást foglalt a javaslattal szemben, mikor azt Salisbury betérjesztette, mert nem annyira az anarkhista elleni komoly küzdelem megindítását látta abban, hanem azt a szándékot, hogy a parlament a közrönület hatása alatt, a társadalmi rend megvédése céljából elfogadjon egy javaslatot, a melylyel a konzervatívok, ha meg egyszer kormányra jutnak — a mit maga Rosebery sem tart lehetetlennek — saját hatalmukat szilárdíthatják majd meg. A radikális angol lapok hevesen kikelték Salisbury javaslatát ellen, azt állítván, hogy az anarkhista bevándorlást eltiltani, sőt megnehezíteni is, a politikai morállal ellenkezik, mert az anarkhizmus politikai pártállás, ép úgy mint a szocializmus. Különben a statisztikára hivatkozva azt mondják, hogy Angliának keve-

RÜLFÖLD.

az a mutatóvány, melyre ön kiváltás levelet szerzett s melynek a titka önrel együtt fog meghalni? — A hang még mindig gnyos volt s a szavak kiejtése kissé nehékes; az a fajta csekélyebb beszédzavar jelentkezett, melyet egy nagyon is bőven locsolt étkész szökött előidézni. Ezuttal Cox jól megértette. — A philharmonic tonques-okról beszélek, — mondá. — Az öszhangzó csipetökről? — kiáltott föl az idegen; de, az ördögbe is! Cox ur, hisz ennél alig van könnyebb dolog a világon! — Könnyebb dolog? — ismételte az elámuló Cox. — Akkor játszon önnök ezen a hangszeren, a mikor akarja! Lásza Cox ur, a közönséget sohasem szabad megcsalni. A zenei mutatóványok, ama bohócok mensvárai, kiknek a lábaim már nem elég rugékonnyak a tornászához. — És a közbeszóló, a ki most himbálózott a széken, kivette a rózsát gomblyukából s mosolyogva szagolgatta. — Az öreg Cox csaknem hanyatt esett ez ember szavainak hallatára s egy percig azt kérdezte magában, ha, Öregcségre daczára, ne ugorja-e át a korlátot s ne rohanjon-e öszszeszorított öklökkel erre a szemtelenség, a ki őt a közönség megcsalásával vádolja. De Cox urnak nem volt szüksége védelmezni magát, a tömeg vállalta azt magára. Méltatlankodó felkiáltások emelkedtek a karzaton, a nézők felállottak, öklökkel mutogatták a félbeszakított s hangosan kiabáltak: Ki vele! — Hol vannak a rendörök? Hivjanak rendört! ismételtette a feldőbölt közönség. A nagy cipiző férfi tovább is a rózsáját szagolta s nyugodtan himbálózott széken. — Ki vele! ki vele! — Gentlemen, — mondá hidenen s mosolygva csak gnyosabb kifejezést igyekezett adni, — én csak a közönségnek fogtam pártját s nem hiszem, hogy ez bün Franciaországban. Figyelmetemnek kell azonban önököt, hogy önök mindig készek a hatóságok fordulni, melyet utálnak s erőszakot alkalmazni, melyet elvilleg gyűlölnék. De az angol magyarázatai s gnyújta csak még jobban ingerelte a nézőket; vágtyak mielőbb halni Coxot! a csipetökkel eljátszott Traviatát. — Ki vele! ki vele! A kiáltások megkettözödték. Elton Francisz meglepet a bejárat rózsaszínt

De hogyan lehessen ön ily kivétel, ha nem akarja megérdemelni? Ha túrelmetlen megvárni azt, a ki szeret, a kitől szívesen fog tűrni tudni, és most hozzámegy az elsőhöz, a kitől a szíve idegen. A boldogság csak abban áll, hogy boldognak hisszük magunkat. Ön a férfi mellett még boldogtalannabbnak fogja magát tartani.

... Az eső omlott még, de a hirtelen támadó nyári vihar fellegel már oszladott. A levegő lehűlt. A park fölől vizes, áztatott ruhában sebes vágatva közeledett Ágnes apja. Már messziről hallották káromkodását.

Ágnes sapadtan állt föl. Ujjai közt bántó zizegessel szakadt foszlányokra a levelet.

— Még most se jössz, te leány! — hangzott az udvar fölől. — Jer, öltözzés át. Ördöghozza esője, öszezádik minden. Na, doktor, jó, hogy itt van. Semmi bajunk, lesz mindjárt egy korty papramorgó, szivar. Hogy ezek az asszonyok nem tudnak frisebbek lenni. Hát még ha anyni gondjuk-bajuk lenne, mint nekünk. Itt vagyok már — na!

— Ledobta áztatott kalapját a padra, szétterpesztette sáros csizmáit és mig Ágnes szótlanul tünt el az áztatott felsőruhával a tornácra néző ajtón, torkát köszörülve kiáltott utána: — Hozz magadnak is cigarettet!

Monitor.

A MOZDONYVEZETŐ.

FRANCZIA REGÉNY. 5 Irtá: JULES CLARETTE.

Az Elton czirkusz.

Cox ur elkészült trikójának felhúzásával, egy koptott és piszkos jelmeznek, mely valamikor szép lehetett és a melyet a bohóc úgy szeretett, mintha ez a teshet tapadó öltöny a második bőre volna, még pedig valóságos bőre, az melyben a leghöbögőbb volt s melyben legtöbbit tapsolták. Fehér és fekete, mellén egy nagy himzett pillangóval, fején azzal a furesa parókával, mely kiszélesíti a bohócok homlokát s hátul egy vassdoronyból készült farkban végződik, melyen egy másik pillangó himbálózott. Cox ur jelmeze fényes nappal elremitő lett volna. A pillangó koptott báronya alatt kilátszott a szinór s a fekete szinbe az a vörös visz-lyet vegyült, mely a vörös elárkészt jelzi. És szívalom volt látni azt a szegény lesoványodott öre-

get, mikor a szinpadra lépő színész gyönyörűségével bujt bele ebbe a megvedett, több mint egy helyen megfoltozott jelmezbe. Úgy tetszett, mintha az öregség szelleme lenne valami farsangi ünnepe.

És mégis, felülsugárzó világosságában a légszuszék, mely itt-ott világos foltot vetett a karzaton nyugdög tömegre is, — a hol napbarnított munkásarcok, fehér zubbonyok, női homlokokat takaró fehér főkötők s a terdekben gyermekültek, a hol mindenütt nevetés hangzott és magát mulatni elhatározott arcok voltak; — mégis ott a körönd homokjára leterített szőnyegen, a homokra, mely bepiszkította ama korlátok aljait, melyek mentén a lovasok végezték gyakorlatiataikat, Cox ur még képes volt illuziókat előidézni.

Hadonászott, ugrándozott, rohogott, nem tudni mi zavargást angol nyelv vegyülékével vastag tréfákat szört a tömeg közé, melyek, mint megannyi röpöntyök gyujtottak kacaját az emelvényeken.

— Bravo, Cox!
— Tovább, Cox ur!
— A Traviatát, Cox ur!
— A Traviatát!

Ezylke a czirkusz lovasainak, egy vörös tunika bujtatott nagy kamasz, fekete gallérral és terjedelmes sárga gombokkal, aransujtással öszszinké nadrágban, ekkor egy asztalt hozott Cox urnak, melyen vagy tizenkét pohár s egy bizonyos számú csipetöl volt.

A bohóc egy körforgást csinált, vagyis inkább csak jelezte izomreméd lábaival, meghajította magát s komolyan állt a talpaitan poharak elé, melyek széleit úgy érintette a mutatóujjával, mint a hogy egy zongoraművész érinti a billentyűket, de mégis azzal a különbséggel, hogy körben húzta végig ujját a kristályon. Ekkor, az emelvényeken rögtönösen beállt csendben egy bizarr melódia hangjai emelkedtek. Söhajjokhoz hasonló panaszos hangok törtek elő a kristályból, melyet Cox ur ujjai ily módon simogattak. A Traviata megragadó dallama ezen a sajátosság hangszeren úgy hangzott, mintha elavult románcok lettek volna, de azért mégis megrázták, mint valami valódi szépné a paródiája, vagy még inkább mint egy közkedveltség dal, melyet átalakulva, egy lidércnyomás közben hallunk.

Azonban Cox ur nem elégedett meg a Traviatának poharoknál való eljátszásával, csipetökkel is eljátszotta. Az angol fülek, — a világ leghevesebb zeneerőtlői, — megszökték az ilyen bizárságo-

Table with columns for 'Az elismert', 'Az elismert', 'Az elismert' and rows of numbers.

Table with columns for 'Az elismert', 'Az elismert', 'Az elismert' and rows of numbers.

Table with columns for 'Az elismert', 'Az elismert', 'Az elismert' and rows of numbers.

Table with columns for 'Az elismert', 'Az elismert', 'Az elismert' and rows of numbers.

1894
jelen Árkasztia (jéggel)
mark. Ma reggel az idő
és meleg.
tató, helyenkint zivataros

Millennium kávéház
VI. Andrásy-ut 54. szám.
Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelőtel értesíteni,
micsint sikerül.

Somossy-Mulató
Nagymező-utca 17. szám.
431. telefon. Iroda: Mozsár-utca 5. sz. 431. telefon.
Igazgató-tulajdonos: SOMOSSY KÁROLY.

Nyarálóknak!
A világhírű csodabeg-ülésművész
„BABATÜNDÉR”
hétleg tartható kartonokban á. frt. 1 frt 80 kr., 2 frt 50 kr.

IMPÉRIÁL
Váci-körút 48. szám.
!! Ujjonnan szerződött művésznők!!
Uj, érdekes műsor. Naponta 3 bohózat.

FOLIES CAPRICE
Ujdonság! Eredeti! Ujdonság!
Ma:
Mamsell Sans-Gène

Széchenyi-kioszk
Elsőrangú étterem, gyönyörű díszteremmel, amely
táncmulatók és színház tartására a legalál-
mazott hely Budapestben.

Ma nagy előadás!
THE SILBONS
(2 hölgy és 2 ur) kiváló amerikai légtornások fellépése

WULFF EDE czirkusza.
Ma csütörtökön, július 19-én este 7 1/2 órákor
nagy előadás!
Fellépnek: Miss Athleta, a világ legerősebb hölgye.

„Meg kell verekednie”
„Schuster pech”
Pontban 1/2 órákor:
Érdekes! Rendkívül neveltető siker! Érdekes!
A barlangkutatók

HUNGÁRIA Berkes Béla
SZÁLLODA
Ma este az étteremben
HUNGÁRIA Berkes Béla
SZÁLLODA

Table with multiple columns: A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése 1894. július 18.
I. Árutőzsde. I. Gabonafélék. II. Különböző termények. III. A hajózállítás fuvardíj-tételei Budapestre. IV. Elsőbbségi kötvények. V. Bankok részvényei.

Henneberg-Selyem
saját gyári helyiségéből - „rámentesen a magánvevők lakására szállítva” - méterenként 45 Krtól
Gazdáknak és takarmány-szállítóknak
vizesmentes ponyvákat

500 aranyat
de nem is adok, mint azt mások hirdetik.
De azt határozottan állítom, hogy a 18930
MÜLLER J. L.-FÉLE
SZALICZIL-SZÁJZIV
és FOGPOR

Hölgyeknek,
SORSJEGYEKRE
KÖVÁRY ARMIN
szép hölgy
GUMMI
szép hölgy

Önkéntes árverés.
A monoki bérpénzes felosztása folytán az Asses József
állomány ez év augusztus hó 1-én és folytatásul augusztus 2-án
és 3-án önkéntes árverésen a következő sorrendben fog
eladni.

LATSÁGOK
NEPSZINHAZ.
BUDAI SZINKÖR.
KEDVEILE SZINHAZ.

EMET
LÓDÁ-ban
UGLIGET.
terem,
örü teraszszal
fensikkal.
ránduló-helye!!

Titkos betegségeket,
Dr. GARAI ANTAL
NÉPSZERŰ UTMTUOTO
A könyv jól megválasztva írott bekezdése mellett természetesen
A könyv tartalma: I. Az orvosok leírása. II. A beteg
előfordulása. III. Az orvosok és az új magánorvosok. IV. A beteg
előfordulása (trümpet) és megfigyelésének. V. A beteg (előfordul.)
előfordulása. VI. A beteg (előfordul.) előfordulása. VII. A beteg (előfordul.)
előfordulása. VIII. A beteg (előfordul.) előfordulása. IX. A beteg (előfordul.)
előfordulása.

Ezen hirdetés minden szövege...
Ezen hirdetés minden szövege...
Ezen hirdetés minden szövege...

KIS HIRDETÉSEK

Minden hirdetés felvilágosítást...
Minden hirdetés felvilágosítást...
Minden hirdetés felvilágosítást...

TELEFON 2342. Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlap beküldetett és a hirdetés alatt álló szám közöltetik. TELEFON 2342.

Kedves jó turistáknak
Kedves jó turistáknak...
Kedves jó turistáknak...

Fiatal leányka
Fiatal leányka...
Fiatal leányka...

Befőzéshez kiváló
Befőzéshez kiváló...
Befőzéshez kiváló...

Egy utazó
Egy utazó...
Egy utazó...

Lakás
Lakás...
Lakás...

Fiatal honnekerestetik
Fiatal honnekerestetik...
Fiatal honnekerestetik...

Saját gyártmányú, érdemdipl...
Saját gyártmányú, érdemdipl...
Saját gyártmányú, érdemdipl...

Amor és Hymen. A szerelem...
Amor és Hymen. A szerelem...
Amor és Hymen. A szerelem...

Eladás
Eladás...
Eladás...

Leendő feleségnek
Leendő feleségnek...
Leendő feleségnek...

Egy jó forgalmu
Egy jó forgalmu...
Egy jó forgalmu...

Nemesi birtok
Nemesi birtok...
Nemesi birtok...

Vétel
Vétel...
Vétel...

Ganz-féle hengerek
Ganz-féle hengerek...
Ganz-féle hengerek...

Lakás és bérlet
Lakás és bérlet...
Lakás és bérlet...

Vendégfogók figyelmébe
Vendégfogók figyelmébe...
Vendégfogók figyelmébe...

Oktatas
Oktatas...
Oktatas...

Különféle
Különféle...
Különféle...

Eladás
Eladás...
Eladás...

Penz-szaktörvények
Penz-szaktörvények...
Penz-szaktörvények...

Alkalmazást keres
Alkalmazást keres...
Alkalmazást keres...

Házkezelő
Házkezelő...
Házkezelő...

Nagyon szép
Nagyon szép...
Nagyon szép...

Felvonó-gépek
Felvonó-gépek...
Felvonó-gépek...

Kneipp vizkurum
Kneipp vizkurum...
Kneipp vizkurum...

Freudmann és társa
Freudmann és társa...
Freudmann és társa...

Gazdasszonyok
Gazdasszonyok...
Gazdasszonyok...

Drága öző anyagom!
Drága öző anyagom!...
Drága öző anyagom!...

Ponny-fogat
Ponny-fogat...
Ponny-fogat...

Franczia barack
Franczia barack...
Franczia barack...

Nagyon szép
Nagyon szép...
Nagyon szép...

Utcailakás
Utcailakás...
Utcailakás...

Különféle
Különféle...
Különféle...

Felvonó-gépek
Felvonó-gépek...
Felvonó-gépek...

Kneipp vizkurum
Kneipp vizkurum...
Kneipp vizkurum...

Gazdasszonyok
Gazdasszonyok...
Gazdasszonyok...

Butor részletfizetésre
Butor részletfizetésre...
Butor részletfizetésre...

Nagybirtokok bérbeadása
Nagybirtokok bérbeadása...
Nagybirtokok bérbeadása...

FAIRBANKS-MÉRLEGEK
FAIRBANKS-MÉRLEGEK...
FAIRBANKS-MÉRLEGEK...

Uraknak!
Uraknak!...
Uraknak!...

PAK
PAK...
PAK...

poloska-irtó
poloska-irtó...
poloska-irtó...

„HUNGARIA”
„HUNGARIA”...
„HUNGARIA”...

a t. gazdaközönseget
a t. gazdaközönseget...
a t. gazdaközönseget...

Gyertyánliget (Máramaros megye)
Gyertyánliget (Máramaros megye)...
Gyertyánliget (Máramaros megye)...

Stájerországi
Stájerországi...
Stájerországi...

FAIRBANKS-MÉRLEGEK
FAIRBANKS-MÉRLEGEK...
FAIRBANKS-MÉRLEGEK...

Uraknak!
Uraknak!...
Uraknak!...

PAK
PAK...
PAK...

poloska-irtó
poloska-irtó...
poloska-irtó...

„HUNGARIA”
„HUNGARIA”...
„HUNGARIA”...

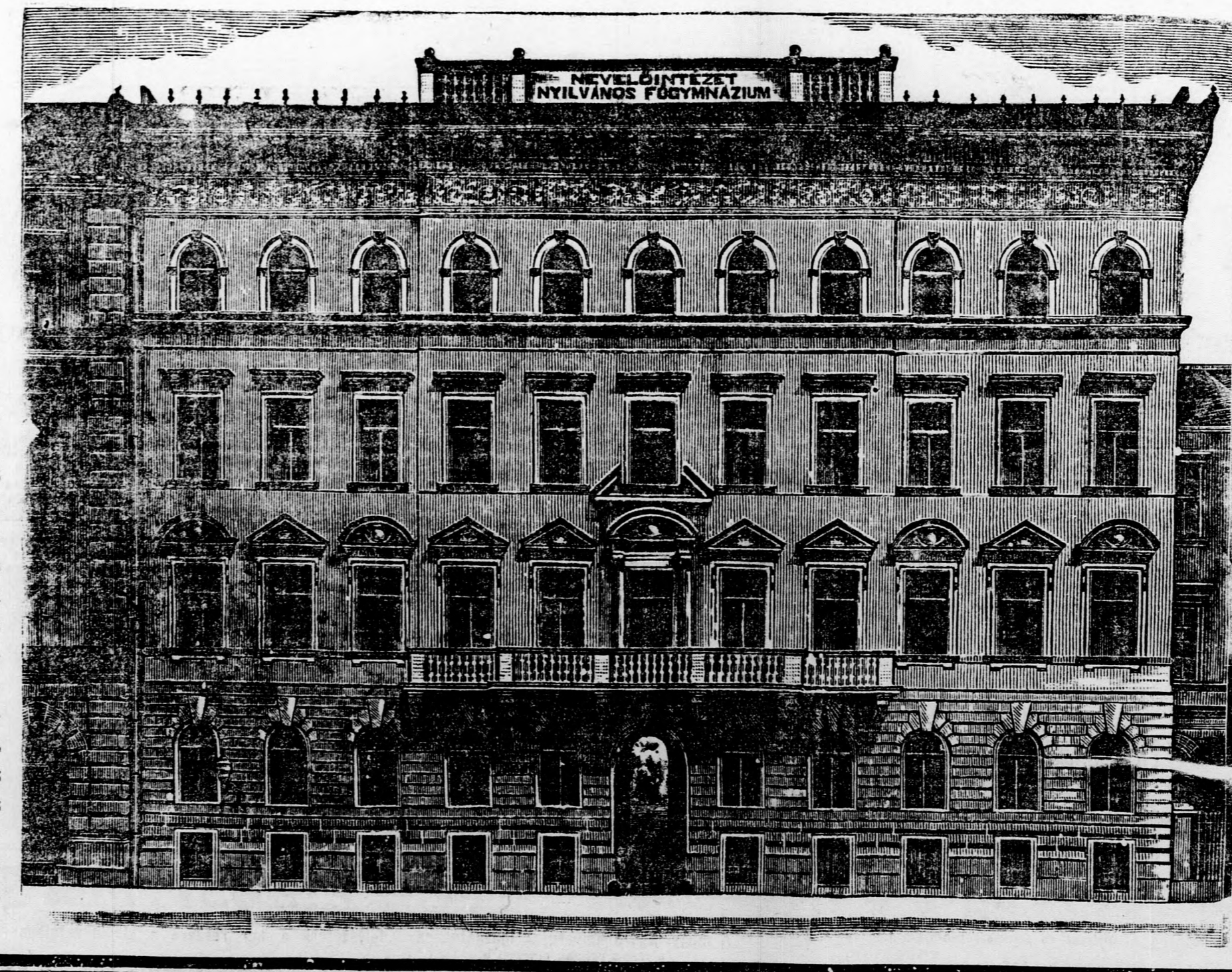
a t. gazdaközönseget
a t. gazdaközönseget...
a t. gazdaközönseget...

Gyertyánliget (Máramaros megye)
Gyertyánliget (Máramaros megye)...
Gyertyánliget (Máramaros megye)...

Tan- és nevelőintézet

nyilvánossági joggal
Budapest, V., Hold-utca 19. szám.

Az intézet 17 év óta áll fönn.
Dr. LÁSZLÓ MIHÁLY nyilvános főgimnáziumában, mely nyolcz osztályból és előkészítő tanfolyamból áll, a jövő 1894/95. tanévre a beiratások szeptember hó első napján kezdődnek, előjegyzetelni lehet azonban már július és augusztus hónapokban naponként az intézet helyiségében (V., Hold-utca 19. szám alatt). Az intézet államérvényes osztály- és érettségi bizonyítványokat állít ki. — Az intézet új épülete nagy, háromemeletes palota, mely kizárólag az intézet céljaira szolgál és kényelmes beosztásával, mintaszerű berendezésével, magas, napvilágos termeivel minden tekintetben megfelel a nevelés legmagasabb igényeinek s páratlanul áll az országban. Az olasz renaissance palota tantermeivel, hálótermeivel, részint a nagy, széles utcára, részint hosszú, diszes korridorjaival a befásított, bokrokkal szegélyezett és pázsitkoczkákkal tarkított tágas és tiszta udvarra néz.

Az intézet 17 év óta áll fönn.
A földszinten van: a nagy díszterem, a laboratorium, a muzeum, a rajzterem, két játszószoza és két az udvarra nyíló terem az intézet esetleges betegeinek elhelyezésére. Az első emeleten van: a kényelmes, nagy méretű ebédlő; a második emeleten: a nyolcz osztály, három előszobával; a harmadik emeleten: a hálótermek és a modern igényeknek megfelelően berendezett fürdőszobák; a magas és világos pinczehelyiségekben: a torna és vivóterem.
Az épület az emelkedő új országház közelében van, egyenesen a Duna felől a budai hegyekből kapja a friss éltető levegőt. Levélbeli megkeresésre azonnal válaszolunk, illetőleg programot küldünk.
Dr. László Mihály
intézet-tulajdonos-igazgató.